

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 29T/225/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2315011044
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2016:2315011044.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v trestnej veci obžalovaných R. M. B. Z. Q. pre zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona a iné, samosudkyňou Mgr. Kristínou Ferencziovou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.04.2016, takto

rozhodol:

Obžalovaní:

1/ R. M., H.. XX.X.XXXX N. Š., C. Š., S. C. H. K. X, H. T.
B.
X/ Z. Q., H.. X.X.XXXX N. Š., R. C. Š., R. Č. N. N. N. N. Ú. F.,

s ú v i n n í , ž e

dňa 22.7.2015 v čase okolo 18.00 hod. v Š. H. V. S.. S., vedľa bývalej budovy chemickej školy, prepadli poškodeného Z. S. tak, že keď kráčal po chodníku na uvedenej ulici, strhli ho k sebe a posadili na schody budovy bývalej chemickej školy zo strany smerom od Daňového úradu, kde Z. Q. začal uvádzať, že poškodený dlží jeho mame sumu 5,-EUR, následne Z. Q. udrél poškodeného, pričom tento následne spadol tvárou k zemi, načo ho zodvihli a posadili k sebe na schody, kde začal dostávať od páchatel'ov viaceré údery do chrbta aj do tváre, pričom sumu, ktorú mal poškodený dlžiť mame Z. Q.Č. niekoľkokrát páchatelia zmenili, načo poškodený zareagoval tak, že im uvádzal, že nepozná mamu Q. B. preto im nemôže nič dlžiť, neskôr ho prestali napádať, pričom pri napádaní sa bližšie nezisteným zmocnili jeho mobilného telefónu značky Huawei Ascend Y330, načo následne poškodený odišiel do miesta jeho bydliska na ulicu S.. S. XX/X N. Š., s tým, že skúsi ísť zohnať domov nejaké peniaze, kde ho nasledovali, pričom Z. Q. zostal v priestoroch vchodu do bytového domu a na ulici v blízkosti domu, následne R. M. prišiel k vstupným dverám do bytu B. M. - starej matky poškodeného, kam sa poškodený ukryl, kde zaklopal na dvere a po otvorení vstupných dvier poškodeným začal tlačiť do dvier veľkou intenzitou, následne do dvier začala tlačiť aj B. M., S. R. M. prestal tlačiť až v momente, keď sa zakričalo zo strany poškodených, že budú volať na políciu, pričom potom sa R. M. zľakol a utiekol na neznáme miesto, pričom poškodenému konaním páchatel'ov neboli spôsobené žiadne závažné zranenia.

t e d a

- Z. Q. B. R. M. spoločným konaním proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci
- R. M. sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu a ktorého sa dopustil v úmysle neoprávnene vniknúť do obydliia iného
č í m s p á c h a l i

- Z. Q. B. R. M. zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona spáchaného spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona

- R. M. prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 Trestného zákona

Za to sa odsudzujú:

obžalovaný Z. Q.:

Podľa § 188 ods. 1 TZ v spojení s §36 písm. l), §37 písm. m), § 38 ods. 2 TZ, § 39 odsek 1 Trestného zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

obžalovaný R. M.:

Podľa § 188 ods. 1 TZ v spojení s §36 písm. l), n), §37 písm. h), m), § 38 ods. 2 TZ, § 41 ods. 1, § 39 odsek 1 Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 288 Trestného poriadku súd odkazuje poškodeného Z. S., H.. X.XX.XXXX, R. C. Š., S. Š., S.. S. XX/X s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Galanta podal dňa 10.12.2015 na tunajší súd obžalobu na (vtedy) obvinených R. M., H.. XX.X.XXXX B. Z. Q., H.. X.X. XXXX pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 Trestného zákona, ktorého sa mali dopustiť na tom skutkovom základe, na tom skutkovom základe, že dňa 22.7.2015 v čase okolo 18,00 hod. v Š. H. V. S.. S., vedľa bývalej budovy chemickej školy prepadli poškodeného Z. S., a to tým spôsobom, že keď kráčal po chodníku na uvedenej ulici, Z. Q. podišiel k nemu zozadu a udrel ho rukou zovretou v päšť do chrbta, na čo spadol tvárou k zemi, pričom ho následne zodvihli a preniesli ho ku schodom budovy bývalej chemickej školy zo strany smerom od Daňového úradu, kde mu začal Z. Q. uvádzať, že dlží jeho mame sumu 5,-EUR, pričom túto sumu niekoľkokrát zmenili, načo zareagoval tak, že im uvádzal, že ich ani nepozná a že nepozná ani mamu páchatel'a Q. a preto im nemôže nič dlžiť, avšak ako sa zodvihol, Tomáš Deák rukou zovretou v päšť udrel poškodeného do ľavého líca, načo opätovne poškodený spadol s tvárou k zemi, pričom využívajúc jeho polohy, začali poškodenému prehľadávať vrecká, z ktorých mu vybrali mobilný telefón značky Huawei Ascend Y330, čierno - bielej farby, P. Č. XXXXXXXXXXXXXXXX v hodnote 300,-EUR a slnečné okuliare značky „POLICE“ v hodnote 100,-EUR a následne Z. Q. postavil poškodeného na nohy a tohto podal R. M., ktorý ho pridržoval rukami, pričom Z. Q. bez varovania ihneď opätovne zaútočil na poškodeného a rukou zovretou v päšť ho udrel do oblasti ľavého líca, následne ho obidvaja páchatelia ešte niekoľkokrát udreli do oblasti chrbta a tela, neskôr ho prestali napádať, načo následne poškodený odišiel do miesta jeho bydliska na ulicu S.. S. XX/X N. Š., kde ho páchatelia nasledovali, následne prišli k vstupným dverám do bytu B.Ž. M. - starej matky poškodeného, kam sa ukryl, kde zaklopali na dvere a po otvorení vstupných dvier začali tlačiť do dvier veľkou intenzitou, čím fyzicky prevyšovali poškodeného, avšak do dvier začala následne tlačiť aj B. M., pričom neprestali tlačiť a prestali až v momente, keď sa zakričalo zo strany poškodených, že budú volať na políciu, pričom potom sa obvinení zľakli a utiekli na neznáme miesto, čím uvedeným konaním spôsobili páchatelia poškodenému Z. S. celkovú škodu vo výške 400.-EUR a B. M. žiadnu škodu nespôsobili.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie vypočutím obžalovaných, svedka-poškodeného Z. S., K. Z. Q., K. Z. S. B. K. B. M., oboznámením s listinnými dôkazmi a to: Zápisnica o vydaní veci, Uznesenie, Potvrdenie, Zápisnica o ohliadke miesta, Fotodokumentácia, Potvrdenie o vrátení veci, Zápisnica o vydaní veci, Fotodokumentácia, Údaje o osobe z REGOB, Zápisy o dychovej skúške, Výpisy zo zoznamu páchatel'ov, Vyjadrenie, Odborné vyjadrenie, Odpis z RT, Správa sociálnej poisťovne, Správa Mesto Šaľa, Správa (hodnotenie) ÚVTOS, Správa OÚ Šaľa - M., Správa OÚ Šaľa - Q., Správa

Obžalovaný Z. Q. vypovedal na hlavnom pojednávaní tak, že po návrate z práce v Nitre sa stretol v Šali s poškodeným pri Bille, pričom bol aj s R. M.. K miestu kde sa stretli, doplnil, že sa s R. stretli pri Luxe. Už vypil asi 4 až 5 poldeci vodky, pil aj pivo. Keď zbadal poškodeného, vyzval ho aby vrátil peniaze, ktoré dlžil jeho matke, on tvrdil, že nič nedlží, neskôr že áno, dobre, vráti. Mal dosť vypité, zostal agresívny, keď ho vyzýval vrátiť peniaze, zaútočil na neho, nemyslí si že to bolo veľmi silné, určite ho udrel viackrát do tela. Určite tam bola z jeho strany facka, aj ho udrel do tela. M. tam stál, tiež si udrel, ale nevie presne povedať, čo M. robil, lebo mal veľmi vypité, mohol si udrieť tak dva tri razy. Keď sa začal konflikt, poškodený ho tiež drgol, obžalovaný spadol na zem, poškodený niečo vykrikoval, obžalovaný bol silnejší, poškodený sa aj bránil, aj vracal údery. Poškodený odišiel, M. sa spýtal obžalovaného či to tak nechá. Vedeli, že ide ku chemickej škole. Poškodený sa rozhodol, že ide po peniaze a M. K.a vybral za ním, barák kam išiel, bol oproti Labužníku, pár metrov od chemickej školy. Obžalovaný zostal stáť dole pri baráku, pozeral dovnútra, videl ako M. ide po poschodiach, počul že klope. M. potom vyšiel von a rozdelili sa. Poškodeného už viac nevidel. Nevie nič o okuliaroch ani o telefóne poškodeného, nevidel ich u neho, telefón videl až keď ho zobrali policajti, a to v rukách M.. Nespomína si že by M. niečo vravel o vrátení telefónu.

Obžalovaný R. M. vypovedal, že v ten deň mal tiež vypité, pil pivo aj tvrdý alkohol. O mieste, kde sa stretol s obžalovaným Z. Q. a poškodeným, uviedol, že sedel pri chemickej škole v Šali na schodoch, Q. tam debatoval s jedným, o ktorom sa dozvedel že sa volá S., obžalovaný ho poznal z videnia. Pri sebe mal S. podľa obžalovaného na schodoch dve veci, buď dva telefóny alebo telefón a okuliare, sám si ich vyložil na schody. Q. sa ho pýtal, kedy vráti peniaze, ktoré drží jeho mame. Potom mu dal jednu „bombu“, následne ho zodvihli, posadili. Q. ho udrel iba raz, do hlavy, asi do líca a poškodený hneď spadol. Keď ho posadili, a Majo sa ho pýtal kedy vráti peniaze, poškodený bol taký „ľuťmák“, tak mu obžalovaný M. dal „tatrunku“, t.j. pohlavok otvorenou dľaňou zozadu dopredu cez temeno hlavy. Následne poškodený povedal, že ide domov po peniaze. Nechal tam ako zálohu telefón, jeden alebo dva a okuliare. Nevie, ako sa telefón ocitol u Q., S. mu ho asi dával, ale Z. hovoril, že on nepotrebuje telefón, a zahodil ho niekde do trávy. Asi obaja, aj Q. aj poškodený išli po ten zahodený telefón, potom už išiel s telefónom obžalovaný M., dal mu ho Q.. Obžalovaný mu chcel ísť ten telefón vrátiť, aby nemal opletačky, tak hľadal kde býva, keď v baráku našiel tie dvere, zaklopal, presne si to nepamätá, otvorila „stará“, videl, že vnútri v chodbe sedí Petro, on sa rozbehol ku dverám. Obžalovaný tvrdil, že keby chcel, tie dvere otvorí, ten chlapec začal zatvárať dvere, obžalovaný sa viac dovnútra nedobíjal. Držal dvere jednou rukou, v druhej držal telefón, ale keď zvnútra začali tlačiť, on sa s nimi nepretláčal, len blokoval dvere, chcel mu vrátiť telefón. Q. išiel s ním, ale S. a rodina ho nevideli, bol s ním na poschodí, ale nebol pri dverách, ani netlačil do dverí. Obžalovaný tvrdil, že vonku dal Majovi (Q.) telefón, ale neskôr pri Váhu si od neho ten telefón zobral s tým, že ho vráti, videli to aj iní. Išiel telefón vrátiť, už bol pri moste blízko kde S. býva, keď mu dvaja chlapci hovorili že sa na neho pýtali policajti, spanikáril, vybral kartu z telefónu, sim zahodil a zbadal policajtov.

Na hlavnom pojednávaní zotrval obžalovaný M. na tom, že sa s Q. B. S. stretol pri schodoch chemickej školy. Zotrval aj na tom, ako to bolo s telefónom. Obžalovaný Q.Č. uviedol, že nevedel o žiadnom telefóne, alebo si aspoň nepamätal že by nejaký telefón bol, jemu išlo len o to, aby S. vrátil peniaze.

Svedok-poškodený Z. S. na hlavnom pojednávaní uviedol, že išiel okolo chemickej školy v Šali, boli tam obaja obžalovaní. Q. začal hovoriť, že poškodený dlží 5 eur jeho mame. Nezačalo sa to úderom, ale obžalovaní ho strhli k sebe, t.j. chytili a posadili k sebe na schody. Zrazu dostal úder, zvyšovali sumu, ktorú mal dlžiť, po jednom údere sa ocitol aj na zemi, posadili ho. Pravdepodobne keď bol na zemi, tak mu museli vziať telefón a okuliare, pretože ich neskôr nenašiel. Myslí, že ich mal predtým vo vrecku. Keď od školy odchádzal, ešte si nebol vedomý že ich nemá, zistil to až keď bol trochu ďalej. Teoreticky mu veci mohli aj vypadnúť ale keď sa tam potom vrátil s policajtmí, okuliare na mieste neboli. Nepamätá si že by si to niektorí z obžalovaných pýtal ako zálohu, stále to bolo iba o vrátení peňazí. Nikomu nepodával vtedy telefón. Necítil, že by ho niekto prehľadával. Nevie koľko a ktorý ho udieral, boli to obaja, nevie, či to boli päste, údery boli do tváre aj do chrbta. Potom povedal, že skúsi ísť domov zohnať nejaké peniaze, prišiel k domu, kde býva jeho babka, zazvonil na zvonček a hneď hovoril aby volali políciu, stihol vybehnúť do bytu, ale zrazu tam boli aj obžalovaní. Babka začala tlačiť dvere, aj on pomáhal, dobehla aj sestra. Bol vtedy v šoku. Videl

oboch obžalovaných a v rukách jedného videl nožík. Neskôr vypovedal že nevie či to bol nôž, niečo videl, určite mu o nožíku mu niekto hovoril, nevie aký to mohol byť predmet. Podarilo sa zatlačiť dvere a zospodu už zvonila polícia. S políciou išli potom hľadať obžalovaných. Nevie či obaja obžalovaní tlačili dvere, ale oboch videl hore.

Nevie posúdiť, či mali obžalovaní vypité. On predtým pil, ale len pivo. Okuliare boli značkové, dostal ich od strýka. Nemal v minulosti konflikt s Q., nespôsobil mu zranenie predlaktia, nevedel, kto je Q. matka, až neskôr zistil, že ju pozná, keď ju uvidel, ale nedžil tej osobe žiadne peniaze.

Svedkyňa Z. Q. uviedla na hlavnom pojednávaní že je matkou Z. Q., napriek tomu chce vypovedať. Pozná osobu Z. S., stretol ju, žiadal od nej 100 eur za okuliare s tým, že potom stiahne žalobu. Aj s jeho otcom jej ukradli dve vetrovky a 5 eur, svedkyňa bola vtedy v podnapilom stave. Býva v lese v chate, keď sa s poškodeným stretli, povedal, že stiahne obvinenie len aby naňho nepovedala pravdu. Tých 5 eur mala na stole v reštaurácii v Šali, akonáhle svedkyňa odišla na WC, tak jej zmizli, je stopercentne presvedčená, že to bol S., lebo jej kamaráti by to nikdy nespravili. S. s nimi popíjal a zrazu zmizol. Keď od neho 5 euro potom pýtala, priznal sa, jeho otec aj tie vetrovky nosil, že stiahne obvinenie, aby sa na neho nehnevila. Z. S. často navštevuje pohostinstvá, je nevyspytateľný.

Svedkyňa Z. S. na hlavnom pojednávaní vypovedala zhodne ako v prípravnom konaní, uviedla, že bola doma ona, jej babka B. M., jej bratranec F. F., ktorý má 7 rokov. Zospodu zazvonil jej brat Z. S., žiadal ju aby rýchlo otvorila dvere, ihneď prišiel do bytu, začal hovoriť aby volali políciu, lebo bol prepadnutý a zbitý, že ho zhodili na zem a začali ho kopať. Mal byť prepadnutý za to, že jedného mame džil nejaké peniaze, toto Z. odmietal, že to nie je pravda. Mal jej tiež uviesť, že mu mali odcudziť mobilný telefón a slnečné okuliare. Potom volal na políciu. Nato niekto zaklopal na dvere, brat išiel otvoriť, babka išla ku dverám za ním. Babka potom začala na svedkyňu, ktorá bola v obývačke kričať, aby pribehla ku dverám. Videla ako babka a brat tlačia do dverí, pozrela sa cez medzeru a všimla si jedného ktorý tlačil do dverí. Bol to obžalovaný M.. Obžalovaného Q. nevidela za dverami, videla ho až keď sa pozrela z balkóna že bol vonku. Keby niekto ďalší bol na chodbe, videla by ho, lebo videla po zábradlie, nevie, prečo brat vypovedal tak, že videl hore dve osoby. V prípravnom konaní uviedla, že osoba ktorá tlačila do dverí mala v ruke nožík, na hlavnom pojednávaní povedala, že osoba mala niečo v ruke, ale už si to nepamätá. Mohol to byť aj mobilný telefón, nevie či osoba niečo hovorila, nevie či sa chcel dostať dovnútra alebo či mal len nohu medzi dverami, aby sa nezatvorili.

Babka potom povedala, že zavolá policajtov, svedkyňa predpokladá, že potom ten čo bol za dverami utiekol.

Jej brat si vypije, ale nie stále, nevie či sa zvykne pohybovať medzi bezdomovcami.

Svedkyňa B. M. vypovedala na hlavnom pojednávaní zhodne ako v prípravnom konaní, keď potvrdila výpoveď svedkyne Z. S., ktorá je jej vnučkou, s tým, že potvrdila, že otváral dvere jej vnuk Z. S., a počula, ako povedal „čo tu chceš“, nato išli ku dverám, videli ako vnuk tlačí do dverí, tlačili potom aj ony. Vnučka jej uvádzala, že za dverami mala vidieť muža, ktorý držal v ruke nožík. Ona nevidela, kto je za dverami. O tom, koľkí mali byť, sa dozvedela od vnuka. Ona dvere pomáhala tlačiť z tej strany, kde nie je kľučka, tak ani nemohla vidieť von.

Podľa zápisnice o vydaní veci mobilný telefón zn. Huawei Ascend Y330 bol vydaný R. M. a vrátený Z. S.. Podľa zápisnice o obhliadke miesta činu bola pod Šaľanským mostom nájdená SIM karta Tesco mobile a táto bola vrátená Z. S..

Obžalovaný Z. Q. má sedem záznamov v registri trestov. V roku 2013 mu bol uložený 3 mesačný nepodmienečný trest odňatia slobody pre prečin krádeže, ktorý vykonal 29.12.2013. V roku 2014 mu bol uložený 6 mesačný nepodmienečný trest odňatia slobody pre prečin krádeže, tento bol zrušený neskorším súhrnným nepodmienečným trestom odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, uloženým rozsudkom Okresného súdu Galanta, sp.zn. 2T/164/2014. Z výkonu trestu odňatia slobody bol prepustený dňa 29.6.2015. Podľa správy Mesta Šaľa bol riešený Mestskou políciou v Šali v rokoch 2009 až 2012 päťkrát.

V evidencii priestupkov Okresného úradu Šaľa má dva záznamy z rokov 2015 a 2013, proti majetku a proti občianskemu spolunažívaniu.

Počas výkonu väzby v ÚVV Leopoldov nemal Z. Q. problémy s adaptáciou, príkazy a nariadenia plnil, konfliktné situácie nevyvolával, disciplinárne riešený nebol.

R. M. bol osemkrát súdne trestaný, naposledy mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp.zn. OT/210/2011 zo dňa 25.8.2011, právoplatný tým istým dňom pre prečin krádeže uložený trest povinnej práce v trvaní 150 hodín, nariadený výkon náhradného trestu odňatia slobody bol 13.2.2013, vykonaný trest bol 6.5.2013.

Podľa správy Mesta Šaľa bol riešený Mestskou políciou v Šali v rokoch 2000 a 2013 dvakrát.

V evidencii priestupkov Okresného úradu Šaľa má osem záznamov z rokov 2012 až 2015, prevažne proti majetku.

Súd na základe takto vykonaného dokazovania po zhodnotení dôkazov tak v celku ako aj jednotlivo, dospel k jednoznačnému záveru, že skutok sa stal tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a tento spáchali obžalovaní.

Súd prejednal skutok uvedený v obžalobe v celom rozsahu, pričom však do rozhodnutia premietol výsledky hlavného pojednávania, ktoré údaje uvedené v obžalobe modifikujú, totožnosť skutku nebola porušená.

Zo skutočnosti, že súd môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu, nemožno totiž vyvodiť záver, že medzi obžalobným návrhom a skutkovým výrokom rozsudku musí byť vždy úplná zhoda. Totožnosť skutku je zachovaná, keď je zachovaná jeho podstata. Podstata skutku spočíva v konaní páchatel'a a v následku, ktorý bol týmto konaním spôsobený a ktorý je relevantný z hľadiska trestného práva. Z hľadiska tohto ustanovenia podstata skutku teda spočíva v účasti obžalovaného na určitej udalosti vo vonkajšom svete, ktorá je uvedená v obžalobnom návrhu a z ktorej vznikol následok uvedený v obžalobe. Pritom však ani účasť (aktivita) obžalovaného a ani následok, ktorý tým bol spôsobený, nemusia byť úplne zhodné, stačí, ak sú aspoň sčasti zachované v rozhodnutí súdu (na základe výsledkov vykonaného dokazovania) v porovnaní s obžalobou. Podstata skutku preto nebude porušená, ak sa menia okolnosti týkajúce sa miesta a času spáchania činu, rozsahu následkov, spôsobu vykonania činu, pohnútky činu alebo formy zavinenia.

Súd dospel k záveru, že ku skutku prišlo tak, že obžalovaní prepadli poškodeného Marcela Petra tak, že keď kráčal po chodníku na uvedenej ulici, strhli ho k sebe a posadili na schody budovy bývalej chemickej školy zo strany smerom od Daňového úradu, kde Z. Q. začal uvádzať, že poškodený dlží jeho mame sumu 5,-EUR, následne Z. Q. udrel poškodeného, pričom tento následne spadol tvárou k zemi, načo ho zodvihli a posadili k sebe na schody, kde začal dostávať od páchatel'ov viaceré údery do chrbta aj do tváre, pričom sumu, ktorú mal poškodený dlžiť mame Z. Q. niekoľkokrát páchatelia zmenili, načo poškodený zareagoval tak, že im uvádzal, že nepozná mamu Q.a a preto im nemôže nič dlžiť, neskôr ho prestali napádať, pričom pri napádaní sa bližšie nezisteným zmocnili jeho mobilného telefónu značky Huawei Ascend Y330, načo následne poškodený odišiel do miesta jeho bydliska na ulicu S.. S. XX/ X N. Š., s tým, že skúsi ísť zohnať domov nejaké peniaze, kde ho nasledovali, pričom Z. Q. zostal v priestoroch vchodu do bytového domu a na ulici v blízkosti domu, následne R.Á. M. prišiel k vstupným dverám do bytu B.C. M. - starej matky poškodeného, kam sa poškodený ukryl, kde zaklopal na dvere a po otvorení vstupných dvier poškodeným začal tlačiť do dvier veľkou intenzitou, následne do dvier začala tlačiť aj B. M., pričom R. M. prestal tlačiť až v momente, keď sa zakričalo zo strany poškodených, že budú volať na políciu, pričom potom sa R. M. zľakol a utiekol na neznáme miesto, pričom poškodenému konaním páchatel'ov neboli spôsobené žiadne závažné zranenia.

Súd pri ustáľovaní viny vychádzal predovšetkým z výpovedí obžalovaných, svedka-poškodeného a svedkýň Z. S. B. B. M..

Pri úprave skutku súd ohľadom miesta, kde prišlo k potýčke, vyhodnotil výpovede obžalovaných a poškodeného. Obžalovaný Q. síce vypovedal, že sa s Z. S. stretol už pri Bille, ale tak samotný S. B. B. M. zhodne uviedli, že konflikt začal pri Chemickej škole. Treba ďalej skonštatovať, že každý z troch uvedených sa vyjadril rozdielne k priebehu konfliktu. Q. nepoprel že na S. T.útočil, mal vypité, nemyslí si však že útočil „silno“, pripustil údery do tela, facky, sám padol, údery vracal aj S.. M. dokonca k začiatku uviedol, že na schodoch školy najprv debatoval Q. K. S. a následne mu (Petrovi) mal dať Q. „bombu“, S. spadol, zdvihli ho a dostal od M. pohlavok. Samotný napadnutý S. N. vypovedal tak, že ho strhli k sebe obžalovaní, keď išiel okolo nich. Keďže on sám poprel, že by sa začal konflikt úderom, a tiež podľa výpovede všetkých troch o vypití množstve alkoholu je predpoklad, že si poškodený mohol zapamätať najviac z odohratých udalostí, súd sa priklonil k jeho verzii. Teda že až následne dostal úder, aj sa ocitol

na zemi, posadili ho. Možno tiež skonštatovať, že výpovede všetkých troch sú zhodné v tom, že od začiatku Q.č žiadal peniaze, ktoré mal dlžiť S. Q. mame.

Súd teda upravil skutkovú vetu tak, že najprv strhli obžalovaní poškodeného k sebe, Q. žiadal peniaze, a až potom nasledovali údery.

Čo sa týka mobilného telefónu a slnečných okuliarov poškodeného, súd má znovu k dispozícii tri rôzne verzie. Na základe vykonaného dokazovania však možno konštatovať, že nebolo preukázané, že obžalovaní prehľadali poškodenému vrecká a že by mu pri tom uvedené veci odcudzili. Poškodený síce poprel verziu obžalovaného Deáka o tom, že mu telefón sám dal, prípadne nechal ako zálohu, ale zároveň uviedol, že si len myslí, že mu vzali veci, keď bol na zemi, necítil však žiadne prehľadávanie. To, že nemá telefón zistil až neskôr, po tom, čo odišiel k babke zháňať peniaze. Pripustil, že mu mohli veci aj vypadnúť, aj keď ich neskôr na mieste s políciou nenašli. Je skôr pravdepodobné, že práve následkom použitého násillia, ktorého cieľom bolo získať peniaze, stratil poškodený dispozíciu nad telefónom. Preukázané je, že následne sa mobilný telefón ocitol v dispozícii obžalovaného M., ktorý ho aj neskôr polícii vydal. Nie je však preukázané, že sa obžalovaní zmocnili slnečných okuliarov poškodeného, tieto sa ani nenašli na mieste činu, ani ich nemali obžalovaní pri sebe, nevydali ich, nepreukázalo sa že by sa ich páchatelia prípadne do zadržania políciou nejakým spôsobom zbavili.

Nie je zo správania sa obžalovaných ani zrejme, za akým účelom nasledovali poškodeného do domu jeho babky. Obžalovaný Q. to nevysvetlil, obžalovaný M. uviedol, že chcel ísť vrátiť telefón. Ani poškodený, ani svedkyne neuviedli, že by zo správania obžalovaných, prípadne obžalovaného, alebo z ich slov vyplynulo, prečo ho nasledovali, či pri tom pýtali peniaze, či mu chcel niekto vrátiť telefón. Nebolo však ani preukázané, že by do vstupných dvier bytu s úmyslom dostať sa dovnútra bytu, tlačili obaja obžalovaní. M. síce poprel, že sa pretláčal s osobami, ktoré boli vnútri bytu, nedobíjal sa dovnútra, najprv zaklopal, a keď dvere otvorili, držal ich jednou rukou, ale nohou ich len blokoval, aby ich nezavreli. Jednoznačne však zotrval na tom, že Q. s ním nebol na poschodí, nebol pri dverách netlačil do nich. Q. nevidela pri dverách ani svedkyňa Z. S., B. B. M.. Tie však zhodne uviedli, že museli tlačiť do dverí, aby ich neotvorila osoba zvonka. B. M. tiež uviedla, že počula vnuka Z. S., ako sa pýta „čo tu chceš“, t.j. v jednotnom čísle, oslovoval jednu, nie viac osôb. Pokus otvoriť dvere, pretlačiť ich a prípadne sa dostať dovnútra, ukončilo až to, že svedkyňa M. zakričala, že zavolá políciu.

K otázke právnej kvalifikácie konania obžalovaných. Ustanovenie trestného zákona podľa § 188 chráni dva objekty, a to osobnú slobodu a majetok, ktorého sa chce páchatel zmocniť. Konanie páchatela spočíva v použití násillia alebo hrozby násillím ako prostriedku na prekonanie kladeného alebo očakávaného odporu poškodeného. Trestný čin je spáchaný násillím, ak páchatel na jeho spáchanie použije fyzické násillie proti telesnej integrite inej osoby, alebo ak je spáchaný na osobe, ktorú páchatel uviedol do stavu bezbrannosti ľst'ou, alebo ak páchatel použil násillie proti veci iného. Násillie spravidla smeruje proti tomu, kto má vec u seba. Možno ho však spáchať aj proti inej osobe alebo veci, pokiaľ je prostriedkom nátlaku na vôľu poškodeného.

V danom prípade násillie voči poškodenému použili obžalovaní z dôvodu snahy zmocniť sa peňazí, ktoré mal údajne dlžiť poškodený matke obžalovaného Q.. Aj keď súd prišiel k záveru, že konflikt nezačal úderom, teda násillím voči poškodenému, preukázané zhodnými výpoveďami oboch obžalovaných aj poškodeného bolo, že obžalovaný Q. žiadal peniaze, ktoré mal dlžiť poškodený, s tým, že za účelom získania týchto peňazí následne tak obžalovaný Q. ako aj obžalovaný M. použili voči poškodenému násillie, teda viaceré údery. Nemožno ich konanie kvalifikovať ako hrubý nátlak, nakoľko nebolo preukázané, že existuje povinnosť plniť zo záväzku, na ktorú by mal Q. alebo jeho matka nárok. Trestné podľa ustanovenia § 191 Trestného zákona je také konanie páchatela, ktorý formami uvedenými v odseku 1 núti dlžníka, aby splnil svoju zmluvnú povinnosť, a to v prospech tretej osoby - zmluvnej strany, teda nie v prospech páchatela. Predpokladá sa skutočná existencia nesplneného zmluvného záväzku. Z výpovede Z. Q. nevyplývalo jednoznačne, že jej dlží poškodený peniaze. Ak by prišlo v minulosti k odcudzeniu 5 eur a vetroviek ako to uviedla, bolo by logické, aby túto udalosť nahlásila na polícii, tiež nie je zrejme, kedy o tejto udalosti povedala svojmu synovi, Z.H. Q.. Z. S. dlžobu, resp. odcudzenie peňazí a vecí Z. Q. poprel. Na preukázanie existencie dlhu nevedeli tak obžalovaný ako ani svedkyňa Q. predložiť súdu iný dôkaz, prípadné svedecké výpovede.

Násillie alebo hrozba bezprostredného násillia sú v prípade spáchania lúpeže prostriedkom na zmocnenie sa cudzej veci, preto musia predchádzať zmocneniu sa veci.

Súd má za preukázané, že obžalovaný Q., ku ktorému sa bezprostredne použitím násillia pripojil aj obžalovaný M., chcel násillím vymôcť od poškodeného S. peniaze, teda získať ich. Keďže poškodený

nemal peniaze, resp. ich páchatelom nedal, odišiel po ne smerom do bytu svojej babky. Je tiež zrejme, že sa zmocnili telefónu poškodeného, pričom nie je preukázané, že obžalovaný M. chcel telefón poškodenému vrátiť, a že by práve preto za ním šiel do bytu jeho babky. Zo samotnej výpovede Q. N. plýva, že po tom, čo poškodený odchádzal z miesta konfliktu smerom od Chemickej školy, M. K. spýtal Q., „či to len tak nechá“. Je skôr pravdepodobné, že sa obaja obžalovaní vybrali za poškodeným stále v úmysle získať aj žiadané peniaze, čo nevylučuje že už disponovali jeho telefónom. Je potom irelevantné, či by si nechali aj telefón, aj peniaze, alebo či by telefón vrátili. Ak by M. naozaj chcel vrátiť telefón tak ako to uvádzal a preto šiel za poškodeným, potom je nepravdepodobné, že by svoju vôľu vrátiť telefón netlmočil, že im o tom nehovoril, nekričal pri dverách tak aby to počuli aj svedkyne. Ak chcel telefón vrátiť, a nechceli ho pustiť dnu, mohol ho nechať aj za dverami, alebo hodiť do schránky.

Keď sa páchatelia následne zľakli z dôvodu, že poškodení začali spomínať políciu, telefón napriek tomu nevrátili ani nechceli vrátiť poškodenému, ani ho nezaniesli na políciu (ak by bola pravda, že ho nechal poškodený ako zálohu, alebo že mu vypadol a obžalovaní ho našli, alebo ak by ho zahodil obžalovaný Q. po tom, čo mu ho mal poškodený podať). A je rovnako nepravdepodobné, že telefón chcel vrátiť M. práve v tom okamihu, keď už ho zaisťovala polícia, tiež je nelogické, že by preto vyhadzoval z telefónu sim kartu.

Trestný čin lúpeže je dokonaný už použitím násillia alebo hrozby bezprostredného násillia proti niekomu v úmysle zmocniť sa cudzej veci, pričom nie je potrebné, aby bol tento úmysel vykonaný, lebo čin už bol dokonaný.

Súd preto uznal obžalovaných vinných z trestného činu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona spolupáchatelstvom na skutkovom základe tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku, pričom skutok upravil podľa výsledkov vykonaného dokazovania. Obžalovaného M. zároveň uznal za vinného aj zo spáchania trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu. U obžalovaného Q.B. H.ebolo preukázané, že sa dopustil trestného činu porušovania domovej slobody, súd prihliadol na výpovede samotného obžalovaného Q., M., K. S. B. M.. S. S. sice tvrdil, že videl oboch obžalovaných, ale aj keby bolo pravdou, že hore na poschodí bol aj obžalovaný Q., nik z osôb ho nevidel že tlačí do dverí. To, že by bol na poschodí aj Q. je však vyvrátené svedeckou výpoveďou Z. S., ktorá nevidela žiadnu ďalšiu osobu, pričom mala výhľad až po schody.

Pri určovaní druhu a výmery trestu sa súd riadil zásadami uvedenými v ustanoveniach §§ 34 ods. 1 a 4, u obžalovaného Q. ďalej ustanoveniami § 36 písm. l), 37 písm. m) Trestného zákona, 38 ods. 2, § 39 ods. 1 Trestného zákona a to požiadavkou splnenia účelu trestu tak, aby tento ochránil spoločnosť pred páchatelom trestnej činnosti a súčasne bol nástrojom všeobecnej a individuálnej prevencie. Zohľadnil pritom spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti a osobu obžalovaného, ich pomery a možnosť nápravy a dospel k záveru, že svoj výchovný a preventívny účel splní trest nepodmienečný, ale mimoriadne znížený pod dolnú hranicu trestnej sadzby, ktorá je v prípade trestného činu lúpeže 3 roky. Súd pri ukladaní trestu zohľadnil poľahčujúcu okolnosť, že obžalovaný

oľutoval spáchaný trestný čin. Zohľadnil ďalej príťažujúcu okolnosť, keďže obžalovaný už bol v minulosti viackrát súdne trestaný, z výkonu trestu odňatia slobody bol naposledy prepustený dňa 29.6.2015. Súd však prihliadol na to, že voči poškodenému bola použitá nízka intenzita násillia, neboli mu spôsobené žiadne závažné zranenia, obžalovaný Q. sa doposiaľ nedopustil násillného trestného činu, pričom v tomto prípade sa násillného konania dopustil pod značným vplyvom alkoholu (aj keď sa do takého stavu dostal vlastným rozhodnutím a vlastným pričinením) a pohnútkou zrejme boli či už domnelé, alebo skutočne reálne informácie o dlhu (majetkovom priestupku) poškodeného voči matke obžalovaného Q..

U obžalovaného M. súd zohľadnil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a to, že obžalovaný svoju trestnú činnosť oľutoval, ďalej podľa § 36 písm. n) Trestného zákona že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti, keď dobrovoľne vydal mobilný telefón a označil miesto kde zahodil sim kartu. Zároveň zohľadnil príťažujúcu okolnosť a to že sa dopustil viacerých trestných činov (§ 37 písm. h) Trestného zákona) a že už bol v minulosti viackrát odsúdený (§ 37 písm. m) Trestného zákona), naposledy vykonal trest odňatia slobody 6.5.2013. Súd aj u obžalovaného M. dospel k záveru, že svoj výchovný a preventívny účel splní trest nepodmienečný, ale mimoriadne znížený pod dolnú hranicu trestnej sadzby, ktorá je v prípade trestného činu lúpeže 3 roky. Súd rovnako prihliadol na to, že voči poškodenému bola použitá nízka intenzita násillia, neboli mu spôsobené žiadne závažné zranenia, obžalovaný M. K.a doposiaľ nedopustil násillného trestného činu, pričom v tomto prípade sa násillného

konania dopustil pod značným vplyvom alkoholu (aj keď sa do takého stavu dostal vlastným rozhodnutím a vlastným pričinením).

Vzhľadom k tomu, že sa dopustil viacerých trestných činov, súd uložil obžalovanému trest vo výmere vyššej ako u obžalovaného Q..

U oboch však má súd zato, že vzhľadom na okolnosti prípadu by použitie trestnej sadzby ustanovenej zákonom bolo pre páchatelov neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania.

Okolnosťami prípadu sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možnosti nápravy páchatel'a. Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody možno odôvodniť aj okolnosťami, ktoré sú znakom príslušnej skutkovej podstaty trestného činu, pokiaľ ich význam alebo intenzita, ktorou boli naplnené, výraznejšie vybočujú z obvyklých prípadov takýchto trestných činov, a preto odôvodňujú zhovievavejší prístup pri ukladaní trestu.

Možnosť nápravy oboch páchatel'ov je podľa názoru súdu priaznivá. Obžalovaný R. M. sa zamestnal, pripustil problémy s drogami a alkoholom v minulosti a s tým aj súvisela v minulosti jeho majetková trestná činnosť, avšak prestal už byť bezdomovcom, obnovil kontakty s matkou, našiel si priateľku a dňa 17.3.2015 sa mu narodila dcéra, o ktorú sa stará a chce starať.

Obžalovaný Z. Q. tiež prezentoval pred súdom snahu o nápravu, keďže sa počas konania pred súdom nachádzal vo väzbe, podložil svoje sľuby o tom, že bude viesť riadny život potvrdením o zabezpečení ubytovania, resp. možnosti bývania v byte, ktorý patrí matke jeho priateľky, tiež by sa chcel zamestnať v spoločnosti, kde pracuje aj jeho priateľka a on sám tam v minulosti pracoval .

Súd zaradil oboch obžalovaných na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu boli vo výkone trestu odňatia slobody.

Súd odkázal poškodeného s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie a to jednak z dôvodu, že nebolo preukázané, že by sa obžalovaní zmocnili jeho okuliarov, jednak z dôvodu, že mobilný telefón mu bol vrátený.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Trnave.